DOMSTOLENS DOM (Første Afdeling)
16. december 1987 *

I sag 206/85,

Maria Beiten, tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, 6, square Marie-Louise, Bruxelles, repræsenteret og bistået af advokat Edmond Lebrun, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Tony Biever, 83, boulevard Grande-Duchesse-Charlotte,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, ved juridisk konsulent Dimitrios Gouloussis som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Georges Kremlis, Den Juridiske Tjeneste, Jean Monnet-bygningen, Kirchberg,

sagsøgt,

angående annullation af den afgørelse, udvælgelseskomitéen for den interne udvælgelsesprøve KOM/B/2/82 traf om ikke at give sagsøgeren adgang til prøverne,

har

DOMSTOLEN (Første Afdeling),

sammensat af: afdelingsformanden G. Bosco samt dommerne R. Joliet og F. Schockweiler,

generaladvokat: Sir Gordon Slynn
justitssekretær: justitssekretær D. Louterman

på grundlag af retsmøderapporten og efter mundtlig forhandling den 27. oktober 1987,

* Processprog: Fransk.

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 18. november 1987,

afsagt følgende

Dom

1 Ved stævning, indgivet til Domstolens Justitskontor den 4. juli 1985, har Maria Beiten, tjenestemand i kategori C ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, anlagt sag med påstand om annullation af den afgørelse, udvælgelseskomitéen for den interne udvælgelsesprøve KOM/B/2/82 traf om ikke at give hende adgang til prøverne. Denne afgørelse blev meddelt hende den 7. september 1984. Den pågældende prøve blev afholdt på grundlag af kvalifikationsbeviser og prøver med henblik på oprettelse af en ansættelsesreserve af assistenter, sekretariatsassistenter og tekniske assistenter.

2 Ved skrivelse af 15. juni 1984 meddelte chefen for »ansættelseskontoret« Maria Beiten, at udvælgelseskomitéen efter en sammenligning af samtlige ansøgninger havde skønnet, at den ikke kunne opføre sagsøgeren på listen over ansøgere, som fik adgang til prøverne. Udvælgelseskomitéen havde truffet sin afgørelse på grundlag af en række forhold, såsom ansøgernes faglige erfaring før og efter ansættelsen, deres almindelige eller særlige uddannelse, deres videreuddannelse, deres bedømmelser, de opgaver de udførte på ansøgningstidspunktet, samt deres mobilitet.

3 Ved skrivelse af 12. juli 1984 anførte Maria Beiten, at ovennævnte meddelelse hverken indeholdt oplysninger om de kriterier, udvælgelseskomitéen havde fastlagt eller de forhold, den havde lagt til grund ved sin afgørelse om ikke at optage hende på listen over ansøgere, der skulle have adgang til prøverne. Hun anmodede derfor ansættelseschefen om hurtigst muligt at give hende oplysning herom.

4 Herpå underrettede ansættelseschefen ved skrivelse af 7. september 1984 Maria Beiten om, at udvælgelseskomitéen på ny havde behandlet hendes ansøgning og

havde stadfæstet sin tidligere afgørelse. Af skrivelsen fremgår desuden, at udvælgelseskomitéen havde besluttet, at kun de ansøgere, som allerede udførte opgaver under kategori B, BS, BT eller som besad de herfor nødvendige kvalifikationer, kunne få adgang til prøverne.

5 Efter forgæves at have klaget over den nævnte afgørelse har Maria Beiten anlagt denne sag.

6 Vedrørende sagens faktiske omstændigheder og skriftvekslingen samt parternes anbringender og argumenter henvises i øvrigt til retsmøderapporten. Disse omstændigheder omtales derfor kun i det følgende, såfremt det på de enkelte punkter er nødvendigt for forståelsen af Domstolens argumentation.

7 Kommissionen har i første række gjort gældende, at sagen bør afvises som for sent anlagt. Den hævder således, at den akt, som indeholder et klagepunkt efter betydningen i tjenestemandsvedtægtens artikel 90, stk. 2, er skrivelsen af 15. juni 1984 til Maria Beiten om, at hun ikke kunne få adgang til prøverne, og ikke skrivelsen af 7. september 1984, der blot bekræfter denne afgørelse og indeholder en mere detaljeret begrundelse for den.

8 Herom bemærkes, at skrivelserne af 15. juni og 7. september 1984 er standardskrivelser; den første blev tilstillet alle de ansøgere, der ikke fik adgang til prøverne, mens den anden blev tilstillet dem, der havde anmodet om såvel en nærmere begrundelse for deres udelukkelse som en fornyet behandling af den for dem negative afgørelse. I Domstolens dom af 11. marts 1986 (Sorani mod Kommissionen, sag 293/84, Sml. s. 967) udtales det imidlertid, at henset til, at afgørelsen i henhold til skrivelsen af 7. september 1984 blev truffet efter en fornyet behandling af den tidligere afgørelse om udelukkelse, som udvælgelseskomitéen foretog på de gågældendes anmodning, erstattede denne anden afgørelse den tidligere afgørelse og kan derfor ikke blot betragtes som en stadfæstelse heraf. Kommissionens formalitetsindsigelse kan derfor ikke tages til følge.

9 Til støtte for påstanden har sagsøgeren gjort følgende anbringender gældende:

— tilsidesættelse af tjenestemandsvedtægtens artikel 25, stk. 2, og dens bilag III, artikel 5;

— tilsidesættelse af vedtægtens artikel 5, stk. 3, og af principperne om lighed og om fordelende retfærdighed, samt af det princip, hvorefter enhver forvaltningsakt skal være behørigt begrundet;

— tilsidesættelse af vedtægtens artikel 5, stk. 3, af dens bilag III, artikel 5, stk. 3 og 4, af udvælgelsesprocedurens formål samt af principperne om lighed og fordelende retfærdighed.

10 Med sagsøgerens første anbringende, hvorefter den anfægtede afgørelse enten slet ikke eller utilstrækkeligt er begrundet, gøres det gældende, at udvælgelseskomitéens afgørelse, der blev meddelt den 7. september 1984, ikke indeholder nogen som helst angivelser, der kan betragtes som en individuel begrundelse. Således fremgik grunden til, at udvælgelseskomitéen fandt, at Maria Beiten ikke allerede udførte samtlige opgaver på B-niveau eller i det mindste ikke besad alle de herfor nødvendige kvalifikationer, hverken af skrivelsen af 7. september 1984, hvorved hun blev bekendt med afgørelsen, eller af noget andet dokument, hun kunne få kendskab til.

11 Kommissionen har hertil svaret, at skrivelsen af 7. september 1984 ikke alene oplyste om de af udvælgelseskomitéen fastlagte generelle kriterier, men også præciserede de af udvælgelseskomitéen fastsatte relevante kvalifikationer, som kunne udledes af de af ansøgerne selv udfyldte ansøgningsskemaer, og som udvælgelseskomitéen havde lagt til grund ved gennemgangen af ansøgningsakterne. Kommissionen har desuden anført, at udvælgelseskomitéen ikke i betragtning af det meget store antal ansøgere kunne være pligtig til detaljeret at forklare den enkelte ansøger, hvorfor udførelsen af bestemte opgaver kunne eller ikke kunne tages som bevis på, at en ansøger besad alle de nødvendige kvalifikationer for at udføre opgaver på B-niveau.

12 Det bemærkes, at en stillingtagen til dette anbringende forudsætter, at der først må sondres mellem begrundelsen i skrivelsen af 15. juni 1984 til samtlige udelukkede ansøgere og begrundelsen i skrivelsen af 7. september 1984, der efter den fornyede

behandling af de konkrete forhold udelukkende blev tilstillet de ansøgere, som udtrykkeligt havde anmodet om nærmere begrundelse for, hvorfor de blev udelukket.

13 Det fremgår således af Domstolens praksis (dom af 9. juni 1983, Verzyck mod Kommissionen, sag 225/82, Sml. s. 1991), at det af hensyn til praktiske vanskeligheder, som opstår under en udvælgelsesprøve med mange ansøgere, kan tillades, at en udvælgelsekomité på det første stadium blot tilsender ansøgerne en meddelelse om de fastlagte kriterier og resultatet af den foretagne udvælgelse og først giver individuelle oplysninger senere og kun til de ansøgere, der udtrykkeligt anmoder herom.

14 På grundlag heraf skal det undersøges, om skrivelsen af 7. september 1984, der er et svar på en skrivelse fra Maria Beiten med en udtrykkelig anmodning om individuelle forklaringer, er tilstrækkeligt begrundet, således at den pågældende kan bedømme, om afgørelsen er holdbar, eller om den er behæftet med en sådan mangel, at der kan gøres indsigelse mod dens lovlighed.

15 I skrivelsen af 7. september 1984 angives først, at udvælgelseskomitéen omhyggeligt har gennemgået indholdet af den enkelte ansøgning og har taget hensyn til en række relevante kvalifikationer, såsom ansøgernes faglige erfaring før og efter ansættelsen, deres almindelige eller særlige uddannelse, deres videreuddannelse, deres bedømmelser, de opgaver, de udførte på ansøgningstidspunktet, samt deres mobilitet. Dernæst angives det, at udvælgelseskomitéen derefter havde haft samtale med repræsentanter for generaldirektoraterne med henblik på supplerende oplysninger, hvorved udvælgelseskomitéen navnlig havde anmodet de pågældende om at oplyse, om ansøgerne var egnede til at udføre opgaver på B-niveau. I skrivelsen af 7. september 1984 præciseres overhovedet ikke, hvorledes anvendelsen af disse relevante kvalifikationer i forhold til Maria Beiten og oplysningerne fra repræsentanten for det pågældende generaldirektorat kunne føre til den konklusion, at Maria Beiten ikke besad alle de nødvendige kvalifikationer for at udføre B-opgaver. Herefter findes skrivelsen af 7. september 1984 ikke at være en afgørelse, hvis begrundelse er retligt fyldestgørende i overensstemmelse med de i Domstolens praksis fastsatte krav.

16 Afgørelsen fra udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøve KOM/B/2/82 om ikke at give sagsøgeren adgang til prøverne, som meddelt sagsøgeren ved skrivelse af 7. september 1984, vil derfor være at annullere.

Sagens omkostninger

7 Ifølge procesreglementets artikel 69, stk. 2, pålægges den tabende part sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Kommissionen har tabt sagen og pålægges derfor sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN (Første Afdeling)

1) **Den af udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøve KOM/B/2/82 trufne afgørelse om ikke at give sagsøgeren adgang til prøverne, som meddelt hende ved skrivelse af 7. september 1984, annulleres.**

2) **Kommisisonen betaler sagens omkostninger.**

Bosco Joliet Schockweiler

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 16. december 1987.

P. Heim
Justitssekretær

G. Bosco
Formand for Første Afdeling